

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **23. října 2020** v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Vrbíka a přísedících PhDr. Petra Kaliny a Jana Hamana,

takto:

Obžalovaný

P. Š.,

narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

j e v i n e n, ž e

dne 1. 2. 2020 v době kolem 4:20 hodin v XXXXX, okres Prostějov, na ulici XXXXX, v rodinném domě č.p. XXXXX, po předchozím užití alkoholu a psychotropní látky metamfetamin si v kuchyni v 1. patře vzal sekáček na maso zn. Sandrik s délkou čepele 15 cm, poté s ním sešel do přízemí domu, kde rozrazil dveře a vstoupil do pokoje obývaného poškozeným V.P., nar. XXXXX, kterého v úmyslu usmrtit udeřil tupou hranou do zadní části hlavy; poškozený utíkal do vedlejšího pokoje a volal o pomoc, obviněný ho následoval a udeřil opětovně do hlavy, tentokrát ostrím, a poté jej srazil kopem na zem, kde poškozený klečel a volal o pomoc; obviněný v útoku pokračoval údery sekáčkem do hlavy, až poškozený upadl na zem a zůstal ležet na zádech;

celkem obviněný poškozeného udeřil sekáčkem minimálně osmnácti razantními útoky do hlavy a devíti útoky na horní končetiny, kterými se v počátku útoku poškozený bránil, a tímto jednáním obviněný způsobil na hlavě sečnou ránu délky 5,5 cm probíhající z horního víčka pravého oka šikmo shora dolů pod kořen nosu na jeho hřbet, sečnou ránu délky 3 cm probíhající pod kořenem nosu vlevo šikmo shora dolů pod dolní víčko levého oka, sečnou ránu délky 4,5 cm probíhající od dolního okraje levé nosolícni rýhy mírně šikmo dolů na levou tvář, kde pokračovala ve formě škrábcovitě povrchní oděrky délky 1,5 cm, sečnou ránu tvaru široce rozevřeného písmene L s podélným ramenem délky 4 cm před levým ušním boltcem a příčným ramenem délky 3 cm

probíhající pod levou lící, komplex sečných ran lokalizovaný v levé čelně spánkově temenní krajině probíhající šikmo zepředu dozadu, pod kterými byly otevřené, vpáčené, tříštivé zlomeniny kosti temenní a spánkové vlevo, trhlina tvrdé pleny mozkové v oblasti levého spánkového laloku mozku, krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou v oblasti levého čelního, temenního, spánkového a týlního laloku mozku, krvácení do měkkých plen mozkových v oblasti levého čelního, temenního, spánkového a týlního laloku mozku, prokrvácená ložiska zhmoždění levého temenního a spánkového laloku mozku, přítomnost vzduchu v lebni dutině a mírný útlak levé postranní komory mozkové, sečnou ránu délky 8,5 cm vybíhající ze zadní části z ran komplexu na zadní plochu levé temeně-týlní krajiny, komplex 4 vzájemně spojených sečných ran ve střední části temeně-týlní krajiny vlevo délek 7,5 cm, 1,8 cm, 2 cm a 5,5 cm, podkožní krevní výron na horním a dolním víčku pravého oka, vnitřní části levého horního víčka a na levém dolním víčku a drobná, povrchní, škrábancovitá kožní oděrka délky 1 cm na bradě vlevo; dále měl poškozený na levé horní končetině příčně probíhající sečnou ránu délky 8 cm na horní hřbetní ploše předloktí zasahující ke kosti a přerušující napřimovače v místě svalové šlachových přechodů, ve vzdálenosti asi 4 cm pod touto ránou sečnou ránu délky 5 cm s poraněním napřimovačů, hluboké sečné rány sbíhající se do tvaru písmene V horní délky 8 cm a spodní délky 6 cm, kterými došlo k téměř úplné amputaci levé horní končetiny v oblasti zápěstí, řeznou ránu délky 3 cm na hřbetní ploše levé ruky, povrchní, podélně probíhající kožní oděrku délky 3 cm a šířky 0,2 cm na přední střední ploše levé paže a povrchní, škrábancovitou, mírně zvlněnou kožní oděrku na zevní střední ploše levé paže, na pravé horní končetině měl podélnou sečnou ránu délky 8 cm na malíkové hraně ruky, řeznou ránu délky 1 cm na malíkové hraně prvního článku malíku, příčně probíhající řeznou ránu délky 1,5 cm na hřbetní ploše středního článku prostředníku a prsteníku s poraněním napřimovačů, povrchní podélně probíhající řeznou ránu na dlaňové ploše ruky délky 1 cm, proužkovitou povrchní kožní oděrku délky 1 cm na hřbetní ploše prvního kloubu ukazováku a povrchní škrábancovitou kožní oděrku délky 1,5 cm na hřbetní ploše prvního článku ukazováku, a na koleni levé dolní končetiny byla nalezena povrchní mapovitá kožní oděrka velikosti 1,2 x 1,4 cm,

a v důsledku shora popsaných zranění poškozený V.P., nar. XXXXX, přes vysoce odbornou lékařskou péči dne XXXXX ve 23:20 hodin zemřel, když bezprostřední příčinou smrti byl náhlý ložiskový zánět plicní tkáně, tzv. bronchopneumonie, s počínajícím zánětem srdečního svalu,

tedy

jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem a zvláště surovým způsobem

tím spáchal

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. i) trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) let.**

Podle § 56 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit **poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně**, Regionální pobočka Ostrava, pobočka pro Moravskoslezský, Olomoucký a Zlínský kraj, Masarykovo nám. 24/13, Ostrava, škodu ve výši **1 007 855 Kč**; poškozenému R.P., narozenému XXXXX, bytem XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši **250 000 Kč.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený R.P., narozen XXXXX, bytem XXXXX, odkazuje se **zbytkem** svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a provedených v řízení před soudem, výslechu obžalovaného, svědků, znalce, znaleckých posudků a listinných důkazů, dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroku tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaný P. Š.** (č. l. 530-539, 685-688) k trestné činnosti uvedl, že se nastěhoval se svědkyní M. V. do domu na ulici XXXXX, kde užívali jeden pokoj, který se nachází v prvním patře tohoto rodinného domu. Kromě nich dům obýval ještě majitel (poškozený), který bydlel v přízemí a další nájemník, který bydlel v suterénu. Poškozený chodil každý den za svědkyní V., neustále ji někam zval, zval ji i k sobě do bytu, za den přišel i osmkrát. Svědkyni V. považoval za svou přítelkyni, takže mu dotírání poškozeného vadilo. Za pět dnů, co obžalovaný v domě bydlel, nedošlo mezi ním a poškozeným k žádnému konfliktu, občas si poškozený stěžoval na hluk, vyhrožoval, že ukončí nájemní smlouvu. Dne 31. 1. 2020 kolem deváté hodiny obžalovaný odjel vlakem do Prostějova, nazpět jel v 11:59 hodin. Po jeho návratu se svědkyní V. popíjeli alkohol, vypili jednu půllitrovou láhev Pražské vodky, do toho vypil ještě dvě 11 stupňová piva. Svědkyně V. pak odešla a on usnul. Kolem půl osmé večer se svědkyně vrátila a byl s ní i svědek T. M.. Poté spolu začali popíjet, otevřela se jedna lahev 62% Tatranského čaje, ze které se svědek M. napil jenom jednou, zbytek vypil obžalovaný. Obžalovaný a svědek M. „šňupali“ pervitin a svědkyně jej kouřila. Přivezla ho z Prostějova od F.N., bylo to asi 6 g. Následně společně odjeli s jistým P. do hotelu Avion v Prostějově pro další pervitin. Svědkyně pervitin i prodávala. I toho dne u nich byli zájemci o koupi pervitinu. Do domu se všichni tři vrátili asi kolem půlnoci, včetně svědka M., který u nich chtěl přespat. V ten den jim poškozený vzal televizi a přinesl s sebou i 500 Kč, což byla vratná záloha za klíče, které chtěl zpět s tím, že se mají ráno vystěhovat. Svědkyně byla po odchodu poškozeného v nějakém amoku, žďuchala do obžalovaného, dávala mu pěstmi, byla z poškozeného vystresovaná. Pak spolu znovu popíjeli Tatranský čaj, Martini a rum. Po nějaké době za nimi přišel soused odvedle, poškozený a svědek C., protože byli hluční. Při odchodu říkal poškozený svědkyni, aby za ním přišla dolů pro pětistovku za klíče. Obžalovaný však během noci poškozenému klíče zanesl a ten mu ty peníze dal. Když sousedé odešli, chtěli si udělat nějaké jídlo. Svědkyně vytáhla ze šuplíku sekáček na maso s černou plastovou rukojetí, přišla s ním do pokoje, napila se a řekla, že poškozeného „fikne“. Ukazovala si přitom na krk. Bylo zřejmé, že měla na mysli ho zabít. Svědkyně obžalovanému ten sekáček neustále dávala do ruky a říkala mu, ať ho jde „fiknout“ on. Se svědkem M. ji uklidňovali. Další dvě hodiny mu svědkyně opakovaně říkala, že má jít poškozeného zabít, že v tom domě chce být ještě alespoň tři týdny. Poté užili všichni tři dávku pervitinu, kterou chystala svědkyně, přičemž obžalovanému dala tak pětkrát víc než nachystala sobě a svědku M.. Přesně ve 4:01 hodin za nimi znovu přišel poškozený. Říkal, že nemůže spát, že jsou hluční. Svědkyni V. zval, aby za ním šla dolů. Ona ale nešla. Ke konfliktu nedošlo, vše proběhlo v klidu. Po odchodu poškozeného začala být svědkyně znovu nervózní a říkala mu, aby šel poškozeného zabít. Obžalovaný měl nervy z toho, že ve čtyři hodiny ráno poškozený lákal svědkyni k němu do bytu, a tak se rozhodl, že ho půjde zbit, ale určitě ne zabít. Vyšel z pokoje, a když byl na schodech, přiběhla svědkyně a dala mu do ruky sekáček na maso, který on následně vzal do pravé ruky. Přitom mu řekla, že jestli ji miluje, tak poškozeného zabije. On jí na to pošeptal, ať neblázní a jestli ho po tom bude ještě chtít vidět. Svědkyně mu řekla, že ho miluje a ať tam jde, pak odešla zpátky k nim do pokoje. Obžalovaný byl ve strašných „nervech“ a šel tam. Vzal za kliku, ale dveře do bytu poškozeného byly zamčené, a tak zaklepal. Poškozený se zeptal, kdo tam je a obžalovaný odpověděl, že on a svědkyně. Když poškozený dveře lehce pootevřel, obžalovaný je rozrazil a vešel do pokoje. Nejdřív poškozenému nadával a pak ho udeřil tupou stranou sekáčku do zadní části hlavy, někde do oblasti týlu. Po této ráně zůstal poškozený Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.

stát, o něco se opřel. Pak ustupoval do vedlejšího pokoje a křičel o pomoc. Obžalovaný za ním šel a znovu ho udeřil sekáčkem do hlavy, tentokrát však ostrím. Poškozený pořád stál, a tak ho obžalovaný kopl pod koleno levé nohy, následkem čehož poškozený upadl na zem a zůstal klečel. V té chvíli slyšel, jak hlasitě kňučí. Obžalovaný ho ještě několikrát sekl ostrím sekáčku do hlavy, kolikrát to bylo, neví. Údery byly vedeny shora dolů. Obžalovaný si všiml, že se poškozený bránil rukama, kterými si kryl hlavu, takže rány asi dopadly i na jeho ruce. Po těch ranách padl na zem a zůstal ležet na zádech, byl celý od krve a chroptěl. Pak už v útoku obžalovaný nepokračoval. Obžalovaný uvedl, že jak byl pod vlivem drog a alkoholu, nevěděl, co dělá. Zabít ho nechtěl, ale když ho udeřil poprvé tou tupou stranou a on začal volat o pomoc, tak nevěděl, co má dělat a zřejmě proto pokračoval v útoku. Aby se neušpinil od krve, snažil se být od poškozeného co nejdále, to znamená, že při úderech měl ruce natažené. Kapku krve měl pouze na botě a na předloktí, tu si ale pak umyl. Když chtěl od poškozeného odejít, všiml si, že dolů přišla svědkyně V. se svědkem M.. Svědkyně si dala hlavu do dlaní a oba utekli nahoru do pokoje. On utíkal za nimi. Dveře do bytu poškozeného nezamykal, pouze je zavřel. Nahoře na něho začala svědkyně křičet, co to udělal a ať vypadne. Následně sekáček opláchl, aby z něj nekapala krev, dal jej do tří igelitových sáčků a vložil jej do zapékací mísy s bramborami, celé to vložil do batohu zn. Adidas, jenž patřil svědkyni a nechal ho ležet na podlaze. Obžalovaný pak slyšel klepání na dveře poškozeného, a tak seběhl dolů a uviděl, že na dveře klepe svědek C.. Tomu obžalovaný řekl, že poškozený je nahoře se svědkyní a za chvíli přijde dolů. Poté se vrátil do svého pokoje, kde mu svědkyně V. nadávala a ptala se, jestli je poškozený mrtvý. Obžalovaný se šel podívat dolů do bytu poškozeného. Poškozený se opíral o stůl asi dva-tři kroky od místa, kde původně ležel, nic neříkal a díval se na něho. Obžalovaný si myslel, že to bude dobré, a proto z místa odešel. Přitom poškozenému vzal ze stolku tablet a mobilní telefon. Když zavíral dveře od bytu poškozeného, přišel za ním svědek C. a ptal se, co v tom bytě dělal. Pak svědek rychle odešel do svého pokoje a říkal, že zavolá policii. V té chvíli společně se svědkyní a svědkem M. odešli z domu, dali se doprava směrem k vietnamské večerce, svědkyně na něho křičela, ať vypadne, že zavolá policii. Svědkyně tam poté zůstala se svědkem M., obžalovaný pokračoval dál na Žešov. Po cestě vyhodil odcizený tablet i mobilní telefon, bundu a mikinu, ve které měl doklady a hotovost. Šel za jistým P., který měl mít jeho oblečení. Strávil u něj dvě až tři hodiny, poté odešel do Vrahovic k jistému P., chtěl vymyslet co dál. P. ani P. se nesvěřil s tím, co udělal. Od P. šel na ulici Olomouckou za svědkem J. E., kterého požádal o nějaké oblečení. Ten mu půjčil mikinu, čepici, boty a tepláky. Za svědkem E. přišel proto, že se spolu domlouvali, že půjdou do obchodu něco ukrást. Byl tam i nějaký jeho kamarád, který říkal, že má hromadu hašiše, který chtěl pak vyměnit v Hrubčicích za pervitin. Obžalovaný říkal, že pervitin má svědkyně V., která by ho hned vyměnila. Půjčil si proto od svědka E. telefon, kde se přihlásil do aplikace Messenger a napsal svědkyni, se kterou se domluvil, že se potkají. Obžalovaný spolu se svědkem E. a dalším mužem odjeli směrem k hospodě U halíře. Když tam přijížděli, stála tam kriminálka, která ho následně zadržela.

Po upozornění na změnu právní kvalifikace stíhaného skutku obžalovaný uvedl, že tam nešel s úmyslem někoho zabít, vražda je na něho moc. Čtyři měsíce plakal, bral léky na uklidnění a na spaní, je mu to moc líto. Poškozeného zabít nechtěl, všechno udělal proto, že na něho svědkyně V. řvala a dala mu sekáček do ruky. Měl na poškozeného vztek, protože opakovaně přemlouval svědkyni k natáčení porna s metrovými gumovými penisy.

U hlavního líčení obžalovaný zcela konzistentně se svou výpovědí z přípravného řízení popsal spáchání předmětného skutku. Dodal, že během pronájmu mu svědkyně V. každý den dávala pervitin a chtěla od něho, aby zabil čtyři Vietnamce v nějaké dědině, protože měli mít hromadu pervitinu. Svědkyně byla překupníkem. Všechny peníze z krádeží jí dával, byl do ní zamilovaný. Svědek M. slyšel, co říkal svědkyni V.. Taky jí říkal, ať toho nechá. Když šel obžalovaný za poškozeným bez sekáčku, svědek M. na něho křičel, ať mu nemusí chodit pomáhat. Za vše může svědkyně V., která jej svedla ke konzumaci drog a alkoholu, majetkové trestné činnosti a zničila mu život.

2. **Svědčce M.V.** (č. l. 540-548) uvedla, že na adrese XXXXX u poškozeného bydlela již dvakrát asi v roce 2018. Kolem 26. 1. 2020 s ním znovu domluvila pronájem pokoje. Na začátku mu kromě nájmu za týden dala částku 500 Kč jako zálohu za klíče. Domluvila se s ním, že v pokoji bude společně s obžalovaným, protože neměl kde bydlet. Obžalovaný byl uživatelem pervitinu. Do pokoje za nimi chodil poškozený tak dvakrát denně, vždy se bavil víceméně jen se svědkyní. Volal jí, zda s ním nepojede do Kauflandu, nebo vykouří cigaretu. Nic víc po ní poškozený nechtěl, v nočních hodinách za ní nechodil, intimní vztah s ním neměla, ani na ni nikdy nic nezkoušel. Za celou dobu s poškozeným neměli žádný konflikt. Když chodila k němu občas kouřit, pouštěl jí erotické filmy, které sám natočil, vystupovaly v nich pouze ženy. S obžalovaným intimní vztah neměla, byli jenom kamarádi. Dne 31. 1. 2020 byl obžalovaný dopoledne v Prostějově, kolem oběda odjela do Prostějova ona a obžalovaný zůstal doma. V Prostějově se zdržela asi do 20:00 hodin, poté potkala u Kauflandu svědka M., který neměl kde bydlet, a tak mu navrhl, že může jet s ní a může u nich chvíli zůstat. Když přijeli domů, obžalovaný spal. Potom všichni tři začali popíjet alkohol, pili Tatranský čaj a piva, užívali i drogy. Ona měla trošku pervitinu. Poté kolem 22:00 hodin společně odjeli do Prostějova. Zpět do Bedihoště dojeli kolem půlnoci. Odpoledne ji nikdo nenavštívil. Po návratu do pokoje zjistila, že tam chybí televize, která byla součástí pronájmu, z čehož pochopila, že je tam poškozený nechce. Následně všichni tři popíjeli a po nějaké době za nimi přišel poškozený s tím, že chce vrátit klíče od domu a pokoje, a aby se ráno vystěhovali. Poškozený odešel a asi po 10 minutách se vrátil v doprovodu souseda od vedle a nájemníka suterénu svědka C., bylo to asi kolem jedné nebo druhé hodiny. Soused říkal, že byli hluční. V jejich přítomnosti mu svědkyně vrátila klíče a on jí vrátil zálohu 500 Kč. Ke konfliktu nedošlo. Poté se bavili, co budou dělat, a obžalovaný řekl, že poškozeného zabije a budou tam bydlet. Svědkyně se smála, protože si myslela, že si dělá legraci. Svědek M. pospával, nijak se do hovoru nezapojoval, spíše je pozoroval. Potom obžalovaný odešel z pokoje, nic neříkal. Svědkyně seděla na sedačce, a když obžalovaný odcházel, otočila se na něho, ale v jeho ruce si ničeho ne všimla. Po nějaké době slyšela, jak obžalovaný klepe na dveře poškozeného, o něčem se spolu bavili, žádný křik ani řev neslyšela. Asi po dvou minutách uslyšela ránu, a tak se svědkem M. běželi dolů zjistit, co se stalo. Poté, co vešli do pokoje poškozeného, ho viděla, jak sedí v pokoji u okna, spíše uprostřed, žádnou krev ale neviděla, a také neví, zda měl nějaké zranění. Viděla poškozeného z jeho levé strany, za jeho zády stál obžalovaný. Neví, jestli měl něco v ruce. Poté rychle vyběhla i se svědkem M. nahoru. Pak se s obžalovaným hádali, křičela na něj, ať vypadne. Poté na obžalovaného volal svědek C., kterému obžalovaný odpověděl, že poškozený je s nimi nahoře. Všimla si, že na zemi leží pootevřený její batoh zn. Adidas a v něm byl nahoře sekáček na maso, který byl asi od krve (bylo na něm něco červeného), nebyl nijak zabalený. Jak se dostal do batohu, neví. Došlo jí, že obžalovaný asi poškozeného tím sekáčkem napadl, nebavili se však o tom. Obžalovaný se do bytu poškozeného ještě vrátil. Když odcházeli z domu, obžalovanému vypadl tablet, který musel být poškozeného. Hned potom kontaktovala známého policistu. Svědkyně dodala, že obžalovaného k útoku na poškozeného nenabádala, jen se tomu smála. Sekáček na maso mu nedávala, v ten večer ho neměla ani v ruce.

3. **Svědce J.C.** (č. l. 549-556) uvedl, že bydlí (a i v době skutku bydlel) v domě na ulici XXXXX. Asi týden poté, co se svědek nastěhoval do domu, se přistěhovala nějaká žena, o které mu poškozený říkal, že už tam předtím bydlela. Svědek uvedl, že mu poškozený říkal, že svědkyni V. a obžalovaného plánuje vystěhovat, protože mu neplatili nájemné. Co se týče dne 31. 1. 2020, kolem 23:00 hodin šel svědek spát, ale najednou ho probudilo bouchání na dveře jeho pokoje. Byl to poškozený, který mu řekl, že soused shora si přišel stěžovat, že nájemníci v horním patře dělají bordel, ať mu jde pomoci to uklidnit. V tu chvíli slyšel hádku ženy s nějakým mužem. Spolu se sousedem šli do bytu svědkyně V., poškozený zůstal na schodech. V pokoji byl kromě svědkyně a obžalovaného ještě jeden muž, který seděl na sedačce u okna a nic nedělal. Byli pořádně opilí, možná zfetovaní, svědek viděl spoustu lahví alkoholu. Žádný konflikt z toho nebyl, slíbili, že se zklidní. Poté se rozešli. Když pak musel svědek na záchod, slyšel z přízemí nějaké kroky, a tak se

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.

šel podívat. Byl to obžalovaný, kterému řekl, ať jde zpět nahoru, jinak na něj zavolá policii. Pak už byl klid. Asi za hodinu slyšel volání o pomoc. Podle hlasu to byl poškozený, slyšel i nějaké rány, jako kdyby něco padalo. Vyběhl ke dveřím poškozeného, které byly zavřené. Slyšel i bouchnutí vchodových dveří. Na dveře poškozeného zaklepal, ale když mu nikdo neodpovídal, vešel dovnitř, jelikož dveře nebyly zamčené. V jednom z pokojů našel poškozeného, který ležel na zádech v levém zadním rohu, hlava mu směřovala k balkonovým dveřím. Viděl, že je kolem něj spousta krve, měl krev i v obličeji a měl téměř useknutou levou ruku. Poškozený nemluvil, jen jakoby chrčel a z úst mu tekla krev. Až do příjezdu sanitky zůstal svědek s poškozeným. Poté vyšel ven a po pravé straně směrem ke kolejm slyšel hádku muže a ženy. Žena říkala muži, že s ním nikam nepůjde a ať ji nechá. V hlasech poznal obžalovaného a svědkyni V.. Svědek dále uvedl, že přítomen vrácení klíčů nebo odevzdání nějaké finanční hotovosti nebyl. Po příchodu policie a záchranky si všiml, že v obývacím pokoji poškozeného chybí videokamera, kterou měl umístěnou na polici.

4. **Svědék T. M.** (č. l. 557-563) uvedl, že ve večerních hodinách dne 31. 1. 2020 volal svědkyni V. s tím, že nemá kde přespat. Poté se potkali u Kauflandu a nějaký muž je dovezl do Bedihoště. Šli do patra domu, kde v pokoji spal obžalovaný. Svědek si poté sedl na gauč. V té době fetoval čtyři dny v kuse pervitin, takže si toho moc nepamatuje, měl i občasné mikrospánky. Jediné, co může říct je, že v průběhu večera zaregistroval nějaké hádky, není ale schopen říct, kdo se hádal. Svědek tam po celou dobu pospával, nijak se nezapojoval, jestli tam vypil alkohol nebo užil drogy, neví. Vybavuje si, že nějaký chlap chtěl vrátit 500 Kč a nějaké klíče. Obžalovaného to naštvalo. Po jedné hádce odešel obžalovaný dolů, když pak svědek slyšel nějakou hádku, přišlo mu, že se tam někdo bije, tak se tam šel podívat. Vešel do místnosti a viděl tam poškozeného od krve. V tom pokoji byl i obžalovaný. Zpanikařil a běžel za svědkyní V. nahoru. Co dělala ona, nebo kde jí přesně potkal, neví. Po chvíli za nimi přišel nahoru i obžalovaný, ale nevybavuje si, zda byl od krve, nebo zda měl něco v ruce. Poté z domu odešli. Obžalovaný se nejdřív hádal se svědkyní V. a následně utekl.

5. **Svědék J.E.** (č. l. 564-569) uvedl, že kolem 9:45 hodin dne 1. 2. 2020 k němu přišel obžalovaný, který se ho ptal, zda ho nepustí dovnitř, že ho přepadli cikáni, že by se chtěl napít a půjčit si nějaké oblečení. Svědek ho pozval na terasu. Obžalovaný byl špinavý, jakoby od bahna. Svědek obžalovanému dal tepláky a tenisky, do kterých se následně převlékl. Následně ho odvezl k městským lázním v Prostějově. Kolem 13:00 hodin mu volala D.P., že na něj čeká kamarád R.V. spolu s obžalovaným. Všichni tři pak sedli do auta, R.V. dopředu a obžalovaný dozadu. Jeli k nádraží k Albertu, kde chvíli stáli, pak obžalovaný řekl, že sežene nějaký pervitin. Půjčil si svědkův mobilní telefon, aby kontaktoval svědkyni V.. Měli s ní sraz u hospody U halíře. Když tam přijžděli, obžalovaný byl nervózní, říkal, aby svědek nezastavoval, že to jsou policajti a on je asi v pátrání. Svědek však zastavil, vystoupil z auta a šel k policistovi. Následně obžalovaného zadrželi.

6. **Poškozený R.P.** (č. l. 570-574), syn poškozeného V.P., uvedl, že dokud bydlel v XXXXX, otce navštěvoval. Ten si přivydělával tím, že pronajímal neobydlené části domu. Neví, kdo tam bydlel po 5. lednu 2020, kdy přijel otce navštívit. Jména obžalovaného a svědkyně V. mu nic neříkají. Ke svému otci uvedl, že sice byl hádavý, ale dokázal velmi rychle vychladnout, rozhodně nebyl konfliktní ani násilnický. Byl velmi přátelský a důvěřivý, hodně lidí toho zneužívalo. Neví, zda měl jeho otec doma nainstalovány kamery, vyloučit to nemůže. Měl po dvou infarktech a mozkové mrtvici, ale z toho se celkem dostal. Žádnou další fyzickou nebo duševní nemocí netrpěl. O sbírce erotických filmů poškozeného ví, byla to jeho práce, byl vášnivý radioamatér.

7. **Svědék P.K.** (č. l. 575-578) uvedl, že se svědkyní V. byl jako policista v kontaktu, když ji kolem poloviny roku 2019 prověřovali pro trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Dne 1. 2. 2020 spal doma, když mu ve 4:25 hodin začaly chodit zprávy od svědkyně V.. Poslala mu asi 10 zpráv, měl i dva zmeškané hovory. Jeden hovor proběhl, ale v telefonu bylo slyšet pouze rozhovor mezi ní a obžalovaným. Ten jí říkal, aby mu něco dala a

Shodu s prvpisem potvrzuje Andrea Vrbová.

ona jemu, ať ji neotravuje. O tom, co se stalo, nepadlo ani slovo. Následně mu svědkyně napsala, že obžalovaný „udělal něco tomu pánovi“, „on ho sekl“, „sekáčkem“, „on ho asi zabil“. Svědek se jí pak dotazoval na podrobnosti. Řekla mu, že to bylo u něj doma. Ještě mu svědkyně znovu psala, že ho zabil. Svědkyně sice jméno obžalovaného nezminila, ale na otázku svědka, zda ji otravuje Š., odpověděla „on“.

8. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie znalce doc. RNDr. Petra Ondry, CSc. (č. l. 312-314) se podává, že obžalovanému byla v krvi zjištěna koncentrace ethanolu 0,00 g/kg. Další téžavé toxikologicky významné látky nebyly prokázány. Orientační imunochemickou metodou byla v moči obžalovaného prokázána přítomnost methamfetaminu v koncentraci 324 ng/ml, amfetaminu v koncentraci 43 ng/ml, delta — 9 — tetrahydrocannabinolu v koncentraci 0,5 ng/ml a kyseliny delta-9-tetrahydrocannabinolkarboxylové v koncentraci 6,1 ng/ml. Vzhledem k časovému odstupu mezi odběrem krve a skutkem (cca 13 hodin 20 minut: 04:20 - 17:40 hodin) považuje znalec za důvodné předpokládat, že koncentrace methamfetaminu v krevním vzorku obžalovaného dne 1. 2. 2020 v 4:20 hodin se mohla pohybovat v hodnotách podstatně vyšších než 324 ng/ml, ale vzhledem k jeho farmakokinetickým vlastnostem nebyla pravděpodobně vyšší než 1000 ng/ml. Znalec dále uvedl, že vzhledem k farmakokinetickým vlastnostem THC resp. THC-COOH nelze jednoznačně prokázat, zda koncentrace THC v krevním vzorku obžalovaného dne 1. 2. 2020 ve 4:20 hodin byla vyšší než 2,0 ng/ml. U obžalovaného byla dalším vyšetřením krve a moče prokázána přítomnost kofeinu, v krvi byl navíc prokázán teofylin a teobromin. Přítomnost žádných jiných toxikologicky významných látek ze skupiny analgetik (léků tlumících bolest), hypnotik (léků navozujících spánek), psychofarmak (léků ovlivňujících duševní činnost) ani jejich metabolitů nebyla v dodaném biologickém materiálu prokázána. Závěrem znalec dodal, že vzhledem k poměrně dlouhému časovému odstupu odběru krve od skutku a farmakologickým vlastnostem ethanolu nelze jednoznačně prokázat, ale ani vyloučit, zda byl obžalovaný v rozhodné době pod vlivem alkoholu.

9. K posouzení duševního stavu obžalovaného vypracovali znalecký posudek MUDr. Petr Nedoma, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a MUDr. Michal Pernička, Ph.D., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie (č. l. 426-507).

Znalec z odvětví psychiatrie MUDr. Nedoma u obžalovaného diagnostikoval smíšenou poruchu osobnosti, která je terapeutickými prostředky neovlivnitelná. Vykazuje emočně nestabilní a disociální rysy. Struktura jeho osobnosti může inklinovat k impulzivním činům spojeným s agresivním jednáním, zvláště pak pod vlivem požitého alkoholu či metamfetaminu. Je schopen účastnit se trestního řízení a je schopen chápat jeho smysl. V době projednávaného skutku se nacházel ve stavu ovlivnění alkoholem a metamfetaminem. Za střízliva by byly jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti zachovalé. V případě kombinovaného ovlivnění alkoholem a metamfetaminem došlo u obžalovaného až k podstatnému snížení jeho ovládacích schopností, při zachovalých schopnostech rozpoznávacích. Obžalovaný trpí syndromem škodlivého užívání vícero návykových látek s preferencí alkoholu a metamfetaminu, bez známek plně rozvinuté závislosti. Je schopen odříct si první požití (napití), další konzumaci je schopen efektivně regulovat. Obžalovaný si dle znalce mohl být vědom negativního působení psychoaktivních látek na svou psychiku, které znal již z předchozích zkušeností. Co se týče samotného spáchání skutku, znalec z psychiatrického hlediska předpokládá, že šlo o situační impulzivní agresivní reakci, posílenou účinkem alkoholu a metamfetaminu. Pobyt obžalovaného není dle znalce z psychiatrického hlediska nebezpečný a nevyžaduje uložení žádné z forem ochranného léčení.

Ze závěrů znalce z odvětví psychologie MUDr. Perničky se podává, že osobnost obžalovaného je strukturována patologicky ve formě tzv. smíšené poruchy osobnosti s rysy emočně nestabilními – impulzivními a rysy disociálními. Mezi jeho charakteristické rysy patří egocentrismus, nezodpovědnost vůči společenským normám, neschopnost udržet trvalé vztahy, tendence

Shodu s prvpisem potvrzuje Andrea Vrbová.

nepřebírat odpovědnost za své chování a výrazná tendence jednat impulzivně bez uvážení následků. Obžalovaný má sklony k závislosti na psychoaktivních látkách. Jeho intelektová úroveň spadá do pásma průměru populace, jeho IQ se orientačně pohybuje kolem hodnoty 100 bodů. Jeho rozumové schopnosti nevykazují žádného závažného narušení, obžalovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení a jeho následků. Je teoreticky schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, avšak vzhledem k jeho struktuře osobnosti u něj můžeme očekávat zkreslování informací na vědomé i nevědomé rovině směrem k vlastnímu prospěchu a nepřebírání odpovědnosti. Pokud obžalovaný převádí odpovědnost za své jednání na svědkyni V., může to být obranným psychologickým mechanismem, jak se od činu distancovat a podržet si sebehodnotu. Emocionální stránka osobnosti obžalovaného je dle znalce nezralá, se sklony k impulsivitě a egocentričnosti, nerozvíjí kvalitní sociální vazby. V posledních měsících před vyšetřováním docházelo u obžalovaného k nárůstu užívání pervitinu a alkoholu a úpadku volních schopností, což se projevovalo ve změně životního stylu a nárůstu patologického jednání. Dle znalce se jako pravděpodobná motivace činu z psychologického hlediska jeví impulsivní agresivní reakce, která se u obžalovaného odehrála pod vlivem pervitinu a alkoholu, kdy neadekvátně zareagoval na nějaký situační podnět nebo domněnku. Jedná se o dosud nejvíce agresivní čin obžalovaného. Závěrem znalec uvedl, že mezi obžalovaným a poškozeným nebyl vytvořený v podstatě žádný vztah. Obžalovaný poškozeného znal pouze 4-5 dnů, měli spolu několik interakcí, žádná nebyla vyhroceným konfliktem.

10. **Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Marek Vitovjác** vypracoval znalecký posudek (č. l. 102-155) na zranění, které utrpěl poškozený V. P..

Ze znaleckého posudku, který znalec vypracoval ještě za života poškozeného, vyplývá, že u poškozeného byla zjištěna rozsáhlá poranění, kterých popis je zcela ve shodě se zraněnými popsány v podané obžalobě. Z charakteru, rozsahu a lokalizace těchto zadokumentovaných poranění znalec důvodně usuzuje, že vznikla opakovaným účinkem ostrého zevního mechanického násilí, v předmětném případě sečným nástrojem, působícím převážně razantně proti tělnímu povrchu svým ostrým za spoluúčasti své kinetické energie, a to zejména proti levé polovině hlavy a levé horní končetině. Řezné rány na rukou vznikly tahem a tlakem ostří zraňujícího nástroje proti inkriminovaným tělesným krajinám místy střední a v místě přetnutí napřimovačů prstů pravé ruky plusminus velkou intenzitou. Dle znalce je předložený sekáček na maso zn. Sandrik, s délkou ostří 15 cm a hmotností 480 g, zajištěný na místě činu, nástrojem plně způsobilým ke vzniku shora uvedených poranění. Ke vzniku nejzávažnějších zranění bylo zapotřebí vyvinout násilí vysoké intenzity, neboť dle dostupné zdravotnické dokumentace došlo k destruktivnímu poranění tuhé tkáně (kosti). Uvedená poranění hlavy V.P. vznikla nejméně 18 opakovanými razantními útoky rukou ozbrojenou sečným nástrojem, vedenými zejména proti levé polovině vlasaté části hlavy a obličeje poškozeného. Poranění horních končetin poškozeného, zejména levé horní končetiny, lze ze znaleckého hlediska označit za typické tzv. známky aktivní sebeobranu vznikající jak při krytí hlavy horními končetinami, tak při snaze o uchopení zraňujícího nástroje či útočící ruky, resp. při pokusech o odvrácení směru útoku. Uvedená poranění vznikla pravděpodobněji v úvodní fázi útoku, před utrpěním nejzávažnějších poranění, zejména hlavy, tedy v době, kdy byl poškozený schopen aktivní, úporné sebeobranu. Poranění levé horní končetiny vznikla nejméně 5 samostatnými útoky, poranění pravé ruky 4 útoky. Přesnou posloupnost vzniku jednotlivých poranění ale nelze ze soudně-lékařského hlediska určit.

Obžalovaným nastíněný průběh předmětného skutku dle názoru znalce uspokojivě vysvětluje vznik všech relevantních zadokumentovaných poranění těla poškozeného.

Následně byl vypracován **další znalecký posudek MUDr. Markem Vitovjácem a MUDr. Martinem Dobiášem, Ph.D.** (333-397), a to z důvodu úmrtí poškozeného. Z tohoto se podává, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného byl náhlý ložiskový zánět plicní tkáně, tzv. bronchopneumonie s počínajícím zánětem srdečního svalu. Dle znalců jde o úmrtí v příčinné

Shodu s prvpisem potvrzuje Andrea Vrbová.

souvislosti s poraněními, které poškozený utrpěl během stíhaného skutku. V posuzovaném případě je zprostředkujícím momentem dlouhodobé upoutání poškozeného na lůžko při kvantitativní a kvalitativní poruše vědomí. Komplex nejzávažnějších, pro posuzované úmrtí relevantních poranění nervové a obličejové části hlavy a velká část poranění horních končetin odpovídá sečným poraněním. Jak bylo uvedeno již v prvním znaleckém posudku, tato poranění vznikla opakovaným účinkem ostrého zevního mechanického násilí, v předmětném případě sečným nástrojem působícím převážně velkou intenzitou proti tělnímu povrchu svým ostrím za spoluúčasti své kinetické energie, a to zejména proti levé polovině hlavy a levé horní končetině. Menší část poranění horních končetin odpovídá řezným ranám, tedy vznikla tahem a tlakem ostří zraňujícího nástroje proti inkriminovaným tělesným krajinám nejméně středně velkou intenzitou. V tomto posuzovaném případě velká část útoků směřovala na hlavu poškozeného, ve které je uložen mozek, který je životně důležitým orgánem, kdy došlo k jeho strukturálnímu poškození.

Znalci uvedli, že z utrpěných poranění přesné postavení poškozeného a útočnicka nelze stanovit. Dle jejich názoru je možno konstatovat, že v určité fázi docházelo ke změně vzájemného postavení a zřejmě již ke konci útoku ke změně vzájemného postavení nedocházelo, což umožnilo útočnickovi zasadit velké množství sečných ran do poměrně ohraničené oblasti nervové části hlavy poškozeného. Závěrem znalci uvedli, že pitvou zjištěná onemocnění přirozené povahy se žádnou měrou nepodílela na úmrtí poškozeného. Dodávají, že z jejich soudně-lékařské praxe lze říci, že počet a charakter poranění těla poškozeného, stejně jako rozsah útoku způsobené destrukce i tvrdých tkání, se vymyká běžné praxi hostilních jednání. Podobné případy se objevují jednou za několik let.

Ze znaleckého posudku Odboru kriminalistické techniky a expertíz (č. l. 526-529) se podává, že daktyloskopická stopa č. 46 (zajištěná dne 1. 2. 2020 v rámci ohledání místa činu – plastový rám balkónových dveří – v prostoru u kliky) je shodná s částí otisku malíku pravé ruky M. V., daktyloskopická stopa č. 49 (zajištěná dne 1. 2. 2020 v rámci ohledání místa činu – prosklená skříňka, která je součástí kuchyňské linky nacházející se v kuchyni náležící k pokoji v 1. patře) je shodná s částí otisku dlaně pravé ruky M.V. a daktyloskopická stopa č. 27a (zajištěna na láhvi Hanácká vodka 0,5l) je shodná s částí otisku prostředníku levé ruky obžalovaného. Z protokolu o ohledání věci s fotodokumentací (č. l. 580-589) bylo zjištěno, že svědkyně M. V. dne 1. 2. 2020 v 4:25 hodin kontaktovala blíže nespecifikovanou osobu, které napsala, že (obžalovaný) „ho sekl ... sekáčkem ... on ho asi zabil“. Odbor kriminalistické techniky a expertíz vypracoval i další **znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky** (č. l. 717-722), ze kterého se podává, že lze vyloučit, že minoritní složku profilu DNA smíšeného biologického materiálu zjištěného ve výtěru zpod nehtů pravé ruky svědkyně V. tvoří profil DNA zemřelého poškozeného a že složku profilu DNA smíšeného biologického materiálu zjištěného ve výtěru zpod nehtů levé ruky tvoří profil DNA zemřelého poškozeného, přičemž profil DNA zemřelého poškozeného nebyl zjištěn ani z výtěru zpod nehtů levé i pravé ruky svědka T.M.. Ze znaleckého posudku bylo také zjištěno, že nelze vyloučit, že se obžalovaný podílel na tvorbě smíšeného biologického materiálu zjištěného ve stěru z rukojeti sekáčku a zároveň lze vyloučit, že se na tvorbě tohoto materiálu podíleli svědci M. V. a T. M..

11. Soudem byly předloženy **listinné důkazy**, které jsou ve shodě s doznáním obžalovaného. Především byl předložen protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací (č. l. 11-72), který dokumentuje místo činu. Vzhled sekáčku, kterým obžalovaný napadl poškozeného, je patrný z fotografie č. 155 na č. l. 63 a úředního záznamu na č. l. 82-83. Seznam zajištěných stop na místě činu se nachází ve spisu na č. l. 73-75. Dále byly zajištěny i další stopy zadokumentované protokolem o ohledání místa činu (širší ohledání místa včetně únikové cesty obviněného) a fotodokumentací (č. l. 591-596). Rozsah zranění poškozeného V.P. je patrný z pitevního protokolu (č. l. 333-350). Vzhled obžalovaného je patrný z fotografií pořízených v rámci prohlídky jeho těla (č. l. 178-188). Dále byly předloženy i další listinné důkazy, a to protokol o prohlídce těla svědka

Shodu s prvpisem potvrzuje Andrea Vrbová.

T.M. s fotodokumentací (č. l. 199-206), protokol o prohlídce těla svědkyně M.V. s fotodokumentací (č. l. 215-221), fotodokumentace místa zajištění oděvu a obuvi obžalovaného na adrese XXXXX (č. l. 249-253) a protokol o ohledání věci – motorového osobního vozidla Škoda Fabia majitele svědka J.E. (č. l. 84-93).

Z předložených listinných důkazů soud zjistil i výši uplatněné nemajetkové újmy a majetkové škody ze strany poškozených R.P. (č. l. 731, 766) a Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (č. l. 625-642).

Předložen byl i opis rejstříku trestů (č. l. 673-674), dále sdělení Odboru občanských záležitostí Magistrátu města Prostějova o přestupkových a příkazných řízeních vedených (nebo dosud nezahájených) proti obžalovanému (č. l. 670-671) a zpráva Vazební věznice XXXXX hodnotící chování obžalovaného ve věznici.

Hodnocení důkazů

Na základě dokazování, jež je popsáno shora, a vyhodnocení důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, dospěl soud ke skutkovým závěrům, jež prezentoval ve výrokové části tohoto rozsudku.

Předně soud konstatuje, že objektivní stránku žalovaného činu obžalovaný nikterak nerozporuje. Spáchání skutku obžalovaným je bezpečně prokázáno nejen jeho doznáním, ale toto je objektivizováno i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství o způsobu vzniku rozsáhlých zranění poškozeného, které se plně shodují s výpovědí obžalovaného, ve které podrobně popsal průběh útoku na poškozeného. Doznání obžalovaného potvrzují i výpovědi svědků V. a M., kteří když slyšeli ránu z bytu poškozeného, tam přiběhli a viděli poškozeného, jak sedí na zemi, přičemž obžalovaný stál v místnosti poblíž něj. Dle svědka M. byl poškozený od krve. Výpověď obžalovaného ohledně časového sledu událostí, především návštěv poškozeného v jeho bytě, se také shoduje s výpovědí svědka C., který uvedl, že obžalovaného přistihl, jak stojí před bytem poškozeného. Co se týče vražedné zbraně (sekáčku), dle znaleckého posudku Odboru kriminalistické techniky a expertíz nelze vyloučit, že obžalovaný se podílel na tvorbě smíšeného biologického materiálu zjištěného z rukojeti sekáčku a zároveň lze vyloučit, že se na tvorbě tohoto biologického materiálu podíleli svědci V. a M.. Výpověď svědka E. je pak v souladu s tím, co ke svému chování bezprostředně po činu vypověděl obžalovaný. Soud má tedy za bezpečně prokazané, že dne 1. 2. 2020 v době kolem 4:20 hodin obžalovaný napadl poškozeného v jeho bytě tím, že ho 1krát udeřil tupou stranou a 26krát ostřím sekáčku do oblasti hlavy, z čehož 9 úderů vykryl poškozený rukou. Takovýto způsob provedení útoku koresponduje i se závěry znalců z oboru soudního lékařství, kteří uvedli, že i přesto, že z utrpených zranění není možné stanovit přesné postavení poškozeného a pachatele, je možno konstatovat, že v určité fázi docházelo ke změně vzájemného postavení a zřejmě již ke konci útoku k této změně již nedocházelo, což umožnilo pachateli zasadit velké množství sečných ran do poměrně ohraničené oblasti nervové části hlavy poškozeného. I přes vysoce odbornou péči, která byla poškozenému poskytnuta, dne 24. 2. 2020 ve 23:20 hodin zemřel, když ke smrti došlo v bezprostřední příčinné souvislosti s útokem obžalovaného. Na úmrtí poškozeného se pak žádnou měrou nepodílela pitvou zjištěná onemocnění přirozené povahy.

Pokud obžalovaný spáchání skutku obhájí tím, že ho k tomu navedla svědkyně V., která ho během večera naváděla, aby poškozeného zabil, dávala mu větší množství pervitinu a nakonec mu dala do ruky i sekáček, je nutno konstatovat, že tuto obhajobu soud považuje za zcela účelovou. V tomto směru je třeba odkázat na závěry znaleckého posudku z oboru psychologie a psychiatrie, dle kterého struktura osobnosti obžalovaného může inklinovat k impulsivním činům spojeným s agresivním jednáním, zvláště pod vlivem požitého alkoholu či metamfetaminu. Projevují se u něho výrazné tendence nepřebírat odpovědnost za své chování a jednat impulsivně bez uvážení následků. Můžeme u něj očekávat zkreslování informací k vlastnímu prospěchu a nepřebírání

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.

odpovědnosti. Pokud obžalovaný přenáší odpovědnost za své jednání na svědkyni V., jde pravděpodobně o určitý obranný mechanismus, jak se od činu distancovat a udržet si sebehodnotu. Tvzení, že svědkyně V. mohla na něho, jako na osobu, u které nebyly znaleckým zkoumáním zjištěny žádné submisivní sklony, působit do té míry, že se jí nechal přesvědčit, aby usmrtil jinou osobu, je dle názoru soudu zcela nesmyslné. Sama svědkyně tuto verzi popírá, navíc ihned po zjištění činu tento oznámila svému známému policistovi. Je třeba dodat, že soudu se nepodařilo jasně stanovit motiv jednání obžalovaného. Zda to měla být odplata za údajné neslušné návrhy ze strany poškozeného svědkyni V. (které však svědkyně nepotvrzuje), zda se obžalovaný bál vystěhování, případně rozčílil kvůli výpovědi z ubytování a proto poškozeného usmrtil, soudu není zcela jasné. Je však nutno zdůraznit, že ani jeden z naznačených možných motivů není právně relevantní. Úmysl obžalovaného usmrtit poškozeného je zřejmý především z výpovědi jeho samotného, že do bytu poškozeného přišel již se sekáčkem v ruce, a tedy je možno vyloučit jakékoliv domněnky, že by obžalovaný měl v úmyslu poškozeného pouze „zbít, ale ne zabít“ (jak uvedl při svém výslechu). V neposlední řadě je vražedný úmysl zcela zřejmý ze způsobu provedení útoku, který svojí brutalitou převyšuje běžné vraždy.

Právní kvalifikace

Jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku obžalovaný naplnil veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku. Úmyslně totiž usmrtil poškozeného V.P., učinil tak s rozmyslem /§ 140 odst. 2 tr. zákoníku/, neboť úmysl poškozeného zavraždit pojal již určitou dobu před tím, než jej realizoval, což je zcela zřejmé z časového sledu jednání obžalovaného, když tento odešel ze svého bytu, sešel do přízemí domu, čekal, až mu poškozený otevře, přitom ho uvedl v omyl, že je s ním i svědkyně V., a když poškozený dveře pootevřel, tyto rozrazil, vstoupil do pokoje poškozeného a zaútočil. Způsobem útoku pak obžalovaný naplnil i znaky kvalifikované skutkové podstaty ve smyslu § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, tedy trestný čin spáchal zvláště surovým způsobem. Lze jednoznačně konstatovat, že útok obžalovaného na poškozeného (tj. 26 úderů ostřím sekáčku silou, která byla schopna téměř useknout ruku poškozeného v zápěstí) je útok s extrémně vysokou mírou brutality, která se podstatně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Uvedené vyplývá i ze znaleckého posudku z odvětví soudní lékařství, ve kterém znalci konstatovali, že z jejich soudně-lékařské praxe lze říci, že počet a charakter poranění těla poškozeného, stejně jako rozsah způsobené destrukce i tvrdých tkání (tj. kostí), se vymyká běžné praxi hostilních jednání, přičemž podobné případy se objevují jednou za několik let. Obžalovaný jednal ve formě přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť svým jednáním chtěl porušit zákonem chráněný zájem na ochraně nejcennějšího statku v podobě lidského života. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani jeho tvrzení, že poškozeného zabít nechtěl. O jeho úmyslu poškozeného usmrtit svědčí kromě provedení činu i chování po něm, kdy poškozenému neposkytl ani nepřivolal pomoc a z domu utekl. Ze znaleckého zkoumání znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie bezpečně vyplývá, že jeho schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání byla plně zachována, přičemž jeho ovládací schopnost byla podstatně snížena, nicméně v určité míře nadále zachována. Je tedy za své jednání plně trestně odpovědný.

Soud pak nevyhověl návrhu státního zástupce kvalifikovat spáchaný skutek i jako trestný čin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. V daném případě se dle názoru soudu jedná o případ zdánlivé formy souběhu trestných činů, při kterém dochází k tzv. faktické konzumpci méně závažného trestného činu tím, kterého společenská škodlivost je nesrovnatelně vyšší. Jinými slovy, jeden trestný čin je prostředkem relativně malého významu ve srovnání se základním trestným činem nebo vedlejším málo významným produktem základního trestného činu (srov. rozhodnutí č. 10/1987-II. Sb. rozh. tr.). Typickým příkladem takovéto faktické konzumpce je dle právní nauky poškození drahých šatů oběti při vražedném útoku, jelikož pachatel tento útok

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.

nečiní s úmyslem porušit zájem společnosti na ochraně vlastnictví věci, nýbrž útočí na nejvýše postavený zájem, kterým je lidský život. Dalším příkladem je opatření si střelné zbraně osobou, která má v úmyslu někoho s ní usmrtit – v tomto případě také dochází k faktické konzumpci, a tedy osoba bude stíhána pouze za trestný čin vraždy ve smyslu § 140 tr. zákoníku a nikoli za trestný čin nedovolené ozbrojování dle § 249 tr. zákoníku. Pokud má tedy soud v předmětném případě za prokázané, že obžalovaný pojal úmysl usmrtit poškozeného ještě předtím, než vůbec vstoupil do jeho bytu, je možno konstatovat, že domovní svobodu porušil ne s cílem tuto omezovat, nýbrž s cílem zavraždit poškozeného. Naopak v případě, že by obžalovaný nejdříve násilně vstoupil do bytu poškozeného, a až pak se rozhodl poškozeného usmrtit, by faktická konzumpce trestných činů byla vyloučena, jelikož obžalovaný by měl v tomto případě nejprve v úmyslu porušit jen zájem na ochraně domovní svobody, a až následně došlo i k porušení zájmu na ochraně lidského života.

Odůvodnění výroku o trestu a náhradě škody

Při úvahách o druhu a výši trestu vzal soud v úvahu veškerá zákonná kritéria uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Kromě přitěžujících a polehčujících okolností bral v potaz i závěry znalců MUDr. Michala Perničky a MUDr. Petra Nedomy, a to zejména s ohledem na zjištěnou smíšenou poruchu osobnosti, která je dle znalců terapeutickými prostředky prakticky neovlivnitelná. Soud nemohl odhlédnout ani od jejich závěrů stran osoby obžalovaného, kterého charakterizují jako osobu vykazující emočně nestabilní a disociální rysy. Jeho charakteristickými rysy jsou i egocentrismus, nezodpovědnost vůči společenským normám, neschopnost udržet si trvalé vztahy, výrazná tendence jednat impulzivně bez uvážení následků a nepřebírat odpovědnost za své chování. U obžalovaného v posledních měsících docházelo k nárůstu užívání pervitinu a alkoholu a úpadku volných schopností, což se projevovalo ve změně životního stylu a nárůstu patologického jednání. Obžalovaný během trestního řízení neprokázal ani dostatečnou míru sebereflexe, když neustále omlouval svůj čin tím, že ho k němu dotlačila svědkyně V.. Pokud lítost projevil, bylo zřejmé, že lituje sám sebe, protože mu svědkyně zničila život.

Obžalovaný byl dle § 140 odst. 3 tr. zákoníku ohrožen trestní sazbou odnětí svobody v rozmezí od 15 do 20 let nebo výjimečným trestem. Na straně obžalovaného soud neshledal žádnou polehčující okolnost. Jediná polehčující okolnost, která by připadala v úvahu, je doznání obžalovaného. Doznáním ve smyslu tr. zákoníku se však rozumí doznání k celému skutku včetně srozumění s jeho následkem. Za situace, kdy obžalovaný sice spáchání předmětného skutku doznává, nicméně tvrdí, že poškozeného chtěl jenom „zbit, ale ne zabít“ a prakticky přenáší odpovědnost na svědkyni V., není možno konstatovat úplné naplnění této polehčující okolnosti. I přesto soud toto jeho „doznání“ zcela neopomíjí. Skutečnost, že obžalovaný nerozporuje způsob spáchání skutku a nekomplikoval práci orgánů činných v trestním řízení, bere jako okolnost působící v jeho prospěch. Na druhé straně obžalovanému přitěžuje jeho dosavadní způsob života, když tento má výrazné sklony k porušování zákona. Tato skutečnost je zřejmá především z rejstříku trestů, ve kterém má obžalovaný již 3 záznamy, přičemž dva z nich doposud nejsou zahlazeny a soud k nim tedy může přihlížet. Obžalovaný byl trestním příkazem Okresního soudu Olomouc ze dne 26. 9. 2018, sp. zn. 9T 151/2018 uznán vinných ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a trestním příkazem Okresního soudu Prostějov ze dne 18. 12. 2019, sp. zn. 1T 103/2019 uznán vinným ze spáchání trestného činu poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. V současné době je proti němu vedeno další trestní řízení pro majetkovou trestnou činnost. Ze Sdělení Odboru občanských záležitostí – přestupkové řízení Magistrátu města Prostějov vyplývá 13 záznamů týkajících se převážně přestupků proti občanskému soužití a přestupků proti majetku. V tomto směru je také nutno poukázat na výpověď samotného obžalovaného, který uvedl, že nepracuje a obstarává si peníze na

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.

drogy drobnými krádeži, tedy uspokojuje své vlastní potřeby v podobě drog a alkoholu na úkor společnosti, aniž by sám společnosti něčím přispíval. Soud také zdůrazňuje, že obžalovaný usmrtil poškozeného v podstatě bezdůvodně. Nejednal v zistném úmyslu, nejednal v afektu, nebyl poškozeným napaden ani vyprovokován. To podstatným způsobem zvyšuje závažnost jeho činu. Projevil naprostou lhostejnost k životu jiného člověka. V neposlední řadě soud hodnotil i následky, které svým jednáním obžalovaný způsobil rodině poškozeného, kdy připravil o život otce dvou dětí a dědečka. V tomto směru soud reflektoval i potřebu jisté satisfakce pro pozůstalé příbuzné. Po zvážení všech shora uvedených kritérií dospěl soud k závěru, že adekvátním trestem bude trest vyměřený mírně nad polovinou zákonné trestní sazby v trvání 18 let. Obžalovaný totiž závažnost páchané trestné činnosti stupňuje a předchází trestní a přestupková řízení se zcela minula výchovným účinkem.

Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody soud obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest za zvlášť závažný zločin ve výměře převyšující 8 let.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s nárokem na náhradu za léčebné náklady poškozeného V.P.. Svůj nárok řádně vyčíslila na č. l. 625 a násl. Ve smyslu § 228 odst. 1 tr. řádu poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR soud tak mohl přiznat celou uplatněnou částku ve výši 1 007 855 Kč. Vycházel přitom z ust. § 2910 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“). Dle § 2951 odst. 1 NOZ se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích.

S návrhem na náhradu nemajetkové újmy se k trestnímu řízení řádně a včas připojil i poškozený R.P. (syn poškozeného V.P.), kdy tento požaduje částku ve výši 2 000 000 Kč. Povinnost nahradit škodu vzniklou protiprávním jednáním škůdce, upravuje NOZ v ustanovení § 2910, dle kterého *„škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil...“*. Dle ustanovení § 2956 NOZ *„Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčíní i způsobené duševní utrapy“*. Při stanovení výše náhrady nemajetkové újmy soud vycházel zejména z ustanovení § 2959 NOZ, z něhož vyplývá, že *„Při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčíní škůdce duševní utrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti“*. Příslušná právní úprava dále nijak blíže nestanoví maximální možnou výši náhrady, popřípadě konkrétní paušální částku této reflexní újmy. Při úvahách o výši nemajetkové újmy je třeba zohlednit okolnosti na straně poškozeného, především kvalitu a intenzitu příbuzenského vztahu, věk zemřelého a pozůstalých, materiální závislost pozůstalého na usmrcené osobě apod. Při stanovení výše nemajetkové újmy je kvalita a intenzita vztahu klíčová. Sociální vztahy mezi manžely, rodiči a dětmi, mezi sourozenci či jinými blízkými osobami jsou jedněmi z nejsilnějších mezilidských vztahů. Jsou charakteristické svojí velmi úzkou vazbou a až tak intenzivními citovými pouty, že zásah do fyzické integrity jim blízkého člověka nebo dokonce jeho ztráta může být u těchto osob srovnatelný (ne-li těžší) duševní otrěs, než fyzická újma na zdraví vlastní osoby. Mnohdy se toto duševní utrpení rozvine v lékařsky diagnostikované psychické onemocnění (např. posttraumatická stresová porucha). V případě rodičů a dětí je třeba vždy myslet na rodičovský pocit odpovědnosti za děti: je-li silný, je pravděpodobné, že újma dítěte je vnímána velmi silně (např. byl-li tento pocit odpovědnosti již dříve posílen ztrátou jednoho z rodičů). I zde je pomocným kritériem věk, protože se odlišuje mezi ztrátou novorozelého dítěte rodiči, ztrátou rodiče jeho nezletilými dětmi a ztrátou rodiče jeho dospělými dětmi, které navíc nežijí ve společné domácnosti se zemřelým, mají vlastní rodinu a nebyly na zemřelém finančně ani jinak závislé. Je však nutno dodat, že ztráta rodiče představuje pro dítě výraznou újmu v každém

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.

věku. Duševní útrapy spojené s prožíváním usmrcením blízké osoby je pro účely stanovení výše náhrady třeba posuzovat primárně z pohledu obvyklého (průměrného) člověka.

Na straně obžalovaného je pak nutno zohlednit především jeho postoj k věci, resp. nedostatečně projevená sebereflexe, dopad události do jeho duševní sféry a míru jeho zavinění. Pro aspoň částečné odčinění svého škodlivého jednání může mít zcela zásadní roli i upřímně projevená lítost, omluva či jinak aktivně projevená snaha dobrovolně odčinit zasažení. Samozřejmě, že postoj pachatele se může promítnout i opačně, kdy svým jednáním a postojem (bezcitnost, arogance či lhostejnost) ještě víc prohloubí a umocní trauma poškozených ze ztráty blízkého člověka. Dále je třeba na jeho straně přihlížet i k jeho majetkovým poměrům tak, aby pro něho částka nepředstavovala likvidační důsledek a aby byla dána možnost reálného uhrazení přiznaných finančních nároků.

Vzhledem k současné rozhodovací praxi při rozhodování o nároku poškozených na náhradu nemajetkové újmy v trestním řízení je třeba vycházet ze všech specifik a okolností daného případu. Jednou z těchto okolností je i způsob spáchání trestného činu, kdy se negativně projevují okolnosti jako například surový či zákeřný způsob usmrcení, ziskuchtivý motiv apod. Při stanovení náhrady nemajetkové újmy musí soud dle nálezů Ústavního soudu ČR ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 2844/14 vycházet u principu proporcionality tak, „*že porovná částky této náhrady přisouzené v jiných případech, a to nejen obdobných, ale i dalších, v nichž se jednalo o zásah do jiných osobnostních práv, zejména do práva na lidskou důstojnost. Jinými slovy způsobem, jak lze dosáhnout relativně spravedlivého vyčíslení výše relativní náhrady, je zohlednění částek přiznaných v jiných srovnatelných řízeních, současně při respektování předem jasných a pevných kritérií.*” Pokud je tedy nutno zachovat princip proporcionality, je třeba vycházet především z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 a z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 1421/2015, které v trestních věcech stanovily rozpětí relativní náhrady v rozmezí od 240 000 do 500 000 Kč, a to pro skupinu citově nejbližší spjatých osob, jakými jsou rodiče, děti a manželé. Jak se však z těchto rozhodnutí podává, stanovený rozsah kompenzace odpovídá typovým (neutrálním) případům, tedy takovým, kde nejsou naplněny pro konkrétní situaci zpřísnující či naopak zmírňující kritéria. Nejvyšším soudem konstatované základní rozpětí plně odráží jeho dosavadní přístup v obdobných případech a vychází též z progresu, kterou přinesly změny v úpravě náhrady nemajetkové újmy, tzn., že při změně kritérií pak může být uvedené rozpětí přiměřeně modifikováno.

V nyní projednávané věci se soud při posuzování konkrétně uplatněného nároku poškozeného podrobně zabýval kritérii pro stanovení výše nemajetkové újmy způsobené smrtí otce poškozeného. Mimo výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, který stanovuje nejnižší částku relativní náhrady nemajetkové újmy nejbližších osob zemřelého ve výši 240 000 Kč, je nutno přihlídnout i k předchozí úpravě v občanském zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.), který v § 444 odst. 3 písm. b) stanovil, že za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to každému dítěti ve výši 240 000 Kč. K přiznání této částky postačilo ve smyslu uvedeného ustanovení doložit relevantní příbuzenský vztah pozůstalého k usmrcené osobě bez dalšího dokazování. Poškozenému by teda neměla jít k tíži novela občanského zákoníku, v jehož novém znění byly konkrétní částky náhrady nemajetkové újmy vypuštěny. S ohledem na to a s přihlídnutím k určitému nárůstu cen a mezd za posledních 8 let od přijetí nového občanského zákoníku, lze poškozenému přiznat částku nemajetkové újmy ve výši 250 000 Kč, a to už jen z toho důvodu, že poškozený doložil, že s poškozeným V. P. měli jeden z nejbližších příbuzenských vztahů otce se synem.

Pokud poškozený žádá mnohem vyšší náhradu nemajetkové újmy, tj. osmkrát vyšší než mu soud tímto rozsudkem přiznal, je nutno konstatovat následující. Aby soud mohl zodpovědně a přesně přiznat poškozenému vyšší částku náhrady nemajetkové újmy ve smyslu nynější zákonné úpravy a judikatury, muselo by bezesporu dojít k dalšímu obsáhlému dokazování mj. výsledkem

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.

poškozeného a dalších osob, které by mohly vypovídat o jeho citovém vztahu a míře kontaktu s poškozeným V. P.. O potřebě provádět takové dokazování se ostatně poškozený sám přesvědčí, pokud uplatní nárok na nemajetkovou újmu před civilním soudem. Bude muset unést tzv. důkazní břemeno a uplatněný nárok prokázat. Takovéto dokazování je však zcela nad rámec tohoto trestního řízení, kdy účelem trestního řízení je co nejrychleji rozhodnout o vině a trestu. Další dokazování ohledně nemajetkové újmy by bylo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti. Z tohoto důvodu soud poškozenému přiznal částku při dolní hranici rozmezí relativní náhrady nemajetkové újmy ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu ČR, o níž v podstatě není důvodu pochybovat a provádět k ní další důkazy. Se zbylým nárokem ho odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249/ 1, 2 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

Brno 23. října 2020

Mgr. Martin Vrbík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Vrbová.